

нието му нежели по вѣроятностъ, а ето го : Видѣ т. е. че много войници отъ Македонскій баталионъ горѣха въ единъ голѣмъ пламѣкъ, а Александръ бѣше неговъ адутантинъ и носеше по прѣдишното облекло на царъ Дария, послѣ като отиде Македонскій царъ въ храмътъ на Вила, и исчезна. Прочее, тѣзи нѣща означаваха че бѣше опрѣдѣлено отъ Бога за Македонскитѣ работи, които щѣха да бждатъ тържественни, друго още че Александръ щѣлъ да завладѣе Азия сжщо както Дарий, а отъ адутантинъ царъ щѣлъ да стани, скоро обаче, щѣлъ да умре, но славно.

§. 19. При това още повече Дарий се удържости, като си прѣдполагаше че Александръ ужъ е билъ страхливъ ; защото бѣ стоялъ за доста дълго врѣме въ Киликия. Александръ обаче, стоя тамъ само по причина на болестъ, която бѣше приелъ споредъ както нѣкой казваха отъ многото трудове, а споредъ други, защото бѣше се окжпалъ въ най студената рѣка наречена Кидна, която течеше до Тарсъ Киликийски. Та отъ всичкитѣ доктори никой не смѣя да го лекува, защото си мислеха че опасността бѣше по-голѣма отъ колкото помощта, която щѣха да даджтъ на Александра, и друго че, ако би нѣкой докторъ не ще можеше да го излѣкува, тогазь щѣха да го наклеветжтъ, и тѣй да изгуби живота си. Но Филиппъ наречений Акарнаски, макаръ глѣдаше Александра че бѣше злѣ, обаче, като се увѣряваше на приятелството на царя, а послѣ мис-